

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 01
Rotel 0102

PROTOKOLL
2014-11-17 och
2014-11-18
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 27
Mål nr Ö 8290-14

RÄTTEN

Hovrättsråden Niklas Wågnert, Monica Kämpe, referent, och Torbjörn Widemar

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Klara Lundberg

KLAGANDE

Julian Assange, 19710703
Frihetsberövande: Häktad i sin utevaro
Ecuadors ambassad i London
Flat 3 B, 3 Hans Crescent
London SW1X 0NT
Storbritannien

Ombud: Advokaten Thomas Olsson
Box 12706
112 94 Stockholm

Ombud: Advokaten Per E Samuelson
Box 12704
112 94 Stockholm

MOTPART

Överåklagaren Marianne Ny och vice chefsåklagaren Ingrid Isgren
Åklagarmyndigheten
Utvecklingscentrum i Göteborg respektive Söderorts åklagarkammare i Stockholm

SAKEN

Häktning m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts beslut 2014-07-16 i mål nr B 12885-10

Julian Assange har yrkat att hovrätten ska upphäva tingsrättens beslut om häktning.

Julian Assange har även yrkat att hovrätten, innan häktningsfrågan prövas, ska förelägga åklagarna att till honom utge, eller till hovrätten inge, kopior av målsägandenas SMS. För det fall detta yrkande inte bifalls har han yrkat att hovrätten

Dok.Id 1179875

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 10	08-561 670 19	måndag – fredag 09:00-15:00
E-post: svea.avd1@dom.se www.svea.se				

ska inhämta ett förhandsavgörande från EU-domstolen rörande frågan om det av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (nedan direktivet) följer en skyldighet för åklagaren att överlämna kopior av det material som den misstänkte har fått del av och önskar åberopa till stöd för sitt bestridande av ett beslut om frihetsberövande.

Åklagarna har motsatt sig samtliga Julian Assanges yrkanden.

Efter föredragning fattar hovrätten följande

BESLUT (att meddelas 2014-11-20)

Slut

1. Hovrätten avslår Julian Assanges yrkande om att förelägga åklagaren att till honom utge, alternativt till hovrätten inge, kopior av målsägandenas SMS.
2. Hovrätten avslår Julian Assanges yrkande om inhämtande av ett förhandsavgörande från EU-domstolen.
3. Hovrätten avslår Julian Assanges yrkande om att upphäva tingsrättens beslut om häktning.

Skäl

Hovrätten kommer i det följande att först ta ställning till Julian Assanges yrkanden som rör målsägandenas SMS och ett förhandsavgörande från EU-domstolen. Därefter kommer hovrätten att pröva om förutsättningar för häktning är uppfyllda. Den sistnämnda prövningen omfattar frågorna om det föreligger sannolika skäl för brottsmisstankarna, om det finns risk för att Julian Assange undandrar sig lagföring eller straff, om det finns något hinder mot att verkställa ett häktningsbeslut och om häktning är proportionerligt.

Utfående av SMS och förhandsavgörande

Julian Assange har – med hänvisning till artikel 7.1 i det ovan nämnda direktivet – gjort gällande att han i syfte att kunna angripa häktningsbeslutet på ett effektivt sätt har rätt att få kopior av målsägandenas SMS.

Åklagarna har hävdad att Julian Assanges insynsrätt är tillgodosedd genom att hans försvarare vid flera tillfällen fått se meddelandena i fråga och pekat på att Julian Assange ännu inte hörts mot dessa meddelanden.

Den som häktas har rätt att ta del av de omständigheter som ligger till grund för beslutet om häktning (se 24 kap. 9 a § rättegångsbalken).

Paragrafen genomför artikel 7.1 i direktivet som stadgar en rätt att få tillgång till sådana handlingar som är väsentliga för att effektivt kunna angripa ett beslut om häktning. Denna rätt följer även av artikel 5.4 i Europakonventionen (jfr Europadomstolens avgörande den 13 februari 2001 i mål Garcia Alva mot Tyskland).

I motiven till den svenska lagstiftningen nämns att regleringen inte innebär att den misstänkte har rätt till en egen kopia av utredningsmaterialet, utan i stället ska materialet tillhandahållas på det sätt som bedöms mest lämpligt i det enskilda fallet (se prop. 2013/14:157 s. 28).

Hovrätten kan inte se att det svenska genomförandet av den berörda bestämmelsen i direktivet inte skulle uppfylla direktivets krav. Julian Assange har på det sätt som åklagarna angett fått del av materialet på lämpligt sätt. Därigenom är hans rätt till insyn tillgodosedd.

På grund av det anförda finns det inte skäl att förelägga åklagarna att till hovrätten ge in eller till Julian Assange lämna ut det efterfrågade materialet, eller att begära in ett förhandsavgörande från EU-domstolen. Julian Assanges yrkanden rörande SMS:en ska därför avslås.

Förutsättningar för häktning enligt 24 kap. 1 § rättegångsbalken

Den som är på sannolika skäl misstänkt för ett brott, för vilket är föreskrivet fängelse ett år eller däröver, får häktas, om det med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller någon annan omständighet finns risk för att han

1. avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff
2. genom att undanröja bevis eller på något annat sätt försvårar sakens utredning eller
3. fortsätter sin brottsliga verksamhet.

Är för brottet inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år, ska häktning ske, om det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas.

Häktning får ske endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller något annat motstående intresse.

Är Julian Assange på sannolika skäl misstänkt för brott?

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att Julian Assange fortfarande är på sannolika skäl misstänkt för

1. olaga tvång den 13-14 augusti 2010 i Stockholm
2. sexuellt ofredande den 13-14 augusti 2010 i Stockholm
3. sexuellt ofredande den 18 augusti 2010 eller dagarna där omkring i Stockholm och
4. våldtäkt, mindre grovt brott, den 17 augusti 2010 i Enköping.

Finns det risk för att Julian Assange undandrar sig lagföring eller straff?

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att det finns risk för att Julian Assange avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring eller straff.

Finns det legala verkställighetshinder som innebär att häktningsbeslutet bör hävas?

Julian Assange har gjort gällande att det förhållandet att han beviljats politisk asyl och att han vistas på en ambassad utgör legala hinder mot verkställighet av häktningsbeslutet. Han har lagt till att vistelsen på ambassaden kan förväntas vara under flera år och att polisbevakningen utanför ambassaden medför att han inte kan använda asylen fullt ut. Enligt Julian Assange utgör detta skäl för att upphäva häktningsbeslutet.

Att Julian Assange befinner sig på en ambassad innebär att häktningsbeslutet för närvarande inte kan verkställas. Enligt hovrättens mening utgör detta i sig inte ett skäl för att upphäva beslutet om häktning. Hovrätten anser inte heller att vad Julian Assange anfört om att han under nuvarande förhållanden inte kan använda asylen fullt ut för med sig att häktningsbeslutet bör upphävas.

Är det proportionerligt att Julian Assange är häktad i sin utevaro?

Häktning får endast ske om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller för något annat motstående intresse (se 24 kap. 1 § tredje stycket rättegångsbalken).

Paragrafen ger uttryck för den s.k. proportionalitetsprincipen som innebär att en tvångsåtgärd i fråga om art, styrka, räckvidd och varaktighet ska stå i rimlig proportion till vad som står att vinna med åtgärden.

Hovrätten anser i likhet med tingsrätten att det vid bedömningen av om häktningsbeslutet är proportionerligt ska beaktas att Julian Assange som en följd av den europeiska arresteringsordern dels varit frihetsberövad under tiden 7–16 december 2010, dels haft olika restriktioner (bl.a. elektronisk övervakning med fotboja, daglig anmälningsplikt hos polismyndigheten och förbud att vistas utanför bostaden nattetid).

Julian Assange har även gjort gällande att de husarrestliknande förhållanden som han sedan den 19 juni 2012 lever under på ambassaden utgör ett frihetsberövande enligt

Europadomstolens praxis. Om dessa förhållanden inte utgör ett frihetsberövande ska de ändå beaktas vid proportionalitetsbedömningen. Julian Assange har anfört att han tvingats stanna kvar på ambassaden för att kunna utnyttja den asyl som beviljats honom samt att han riskerar att utlämnas till USA för att lagföras där, om han lämnar ambassaden.

Hovrätten gör i denna del följande bedömning.

Julian Assanges vistelse på Ecuadors ambassad innebär att hans rörelsefrihet i praktiken är begränsad. Denna begränsning har samband med häktningsbeslutet på så sätt att polisbevakningen utanför ambassaden avser att garantera verkställigheten av beslutet om att han ska utlämnas till Sverige.

Till saken hör dock att Julian Assange kan lämna ambassaden, om han vill. Det sistnämnda innebär att begränsningen av hans rörelsefrihet inte går att jämföra med ett frihetsberövande (jfr Danelius, Mänskliga rättigheter i europeisk praxis, 4:e uppl., s. 100–103 och däri anmärkta rättsfall).

Hovrätten anser vidare, och delar i det avseendet tingsrättens uppfattning, att vistelsen på ambassaden inte kan betraktas som en beaktansvärd följd av häktningsbeslutet och att den därför inte heller bör beaktas vid proportionalitetsbedömningen. Detsamma gäller Julian Assanges invändning i hovrätten om att han måste ge upp sin rätt till politisk asyl, om han lämnar ambassaden och blir föremål för utlämning till USA.

När det gäller Julian Assanges påstående om att åklagarna inte driver förundersökningen framåt, vilket för med sig att häktningsbeslutet ska anses oproportionerligt, gör hovrätten följande bedömning.

En förundersökning ska bedrivas så skyndsamt som omständigheterna medger och på ett sätt som innebär att inte någon onödigt utsätts för misstanke eller får vidkännas kostnad eller olägenhet (se 23 kap. 4 § rättegångsbalken).

En häktning får aldrig pågå längre än vad som är nödvändigt med hänsyn till syftet. I det ligger att berörda myndigheter med rimlig effektivitet ska verka för att häktningstiden blir så kort som möjligt.

Det är av betydelse hur det förfarande som den fortsatta häktningen är beroende av har fortskridit och kan förväntas fortlöpa. Hänsyn ska tas till det sätt på vilket berörda myndigheter har agerat eller inte agerat, liksom till om de fortsättningsvis kan förväntas agera med den skyndsamhet som är påkallad med hänsyn till såväl den misstänktes intresse som intresset av att ärendet blir ordentligt utrett och avgörs på ett säkert underlag. Om utredningen i ärendet inte ger stöd för bedömningen att tillräcklig skyndsamhet har iakttagits, utgör det ett skäl mot fortsatt häktning. (Se rättsfallet NJA 2011 s. 518.)

Julian Assange har enligt vad som kommit fram förhört vid endast ett tillfälle rörande en av brottsmisstankarna. Förhöret ägde rum den 30 augusti 2010. Det förhållandet att förundersökningen under lång tid inte drivits framåt får anses medföra olägenheter för Julian Assange, trots att häktningsbeslutet inte har verkställts. Det ligger även i målsägandenas intresse att förundersökningen kommer vidare.

Åklagarna har som skäl för att inte hålla förhör med Julian Assange på ambassaden anfört bl.a. att förhören med hänsyn till brottens och utredningens karaktär måste äga rum i Sverige samt att en eventuell rättegång fordrar att han är här i landet. Åklagarna har vidare anfört att de övervägt och kommit fram till att förhör med Julian Assange i Storbritannien inte på ett effektivt sätt skulle leda förundersökningen framåt. De har i sistnämnda sammanhang särskilt pekat på att förhör i Storbritannien skulle kräva att en ansökan om rättslig hjälp beviljas, att ett sådant förfarande bygger på den misstänktes medverkan och samtycke till de åtgärder som vidtas samt att det inte är möjligt att med tvångsmedel verkställa ett beslut om DNA-prov eller att genomföra förhör.

Julian Assange har gjort gällande att åklagarna borde ha prövat att hålla förhör med honom på ambassaden. Han har mot åklagarnas argument invänt bl.a. att han upprepade gånger sagt sig ställa upp på förhör i Storbritannien, att en misstänkt har en

ovillkorlig rätt att vägra svara på frågor och att det därför inte spelar någon roll var förhöret hålls samt att ett DNA-prov redan tagits på honom.

En åklagares underlåtenhet att på visst sätt föra förundersökningen framåt kan under vissa förhållanden leda till att ett häktningsbeslut anses oproportionerligt och därför bör hävas (se rättsfallet NJA 2007 s. 337). Vid bedömningen av om en sådan underlåtenhet ska leda till hävning av ett häktningsbeslut bör bl.a. brottets art och styrkan i de särskilda häktningsskälerna vara av stor betydelse. Det är också rimligt att högre krav måste ställas på de skäl som åklagaren anför till stöd för sin begäran om häktning ju längre tid som går utan att åklagaren driver förundersökningen framåt.

Hovrätten konstaterar att utredningen om brottsmisstankarna har stannat upp och anser att åklagarnas underlåtenhet att pröva alternativa vägar inte stämmer överens med deras skyldighet att – i alla berörda intresse – driva förundersökningen framåt. Att häktningsbeslutet även syftar till att säkerställa Julian Assanges närvaro vid en eventuell framtida rättegång saknar i detta sammanhang självständig betydelse.

Frågan är då om åklagarnas underlåtenhet att pröva alternativa utredningsåtgärder, tillsammans med de övriga olägenheter och men som häktningsbeslutet har medfört för Julian Assange (se s. 5), innebär att beslutet att han ska vara häktad i sin utevaro ska anses oproportionerligt.

Vid denna bedömning måste beaktas att Julian Assange är misstänkt för brott av förhållandevis allvarlig art. Det finns vidare en stor risk för att han kommer att avvika och därmed undandra sig lagföring om häktningsbeslutet hävs. Dessa omständigheter innebär enligt hovrätten att skälen för häktning fortfarande uppväger det intrång eller men i övrigt som häktningsbeslutet innebär. Det finns således för närvarande inte skäl att häva häktningsbeslutet. Julians Assanges yrkande om det ska därför lämnas utan bifall.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga A

Beslutet om häktning kan överklagas utan inskränkning i tiden. Besluten i övrigt får överklagas endast i samband med att beslutet om häktning överklagas.

Klara Lundberg

Protokollet uppvisat /

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga hovrättens avgörande ska Ni göra det genom att skriva till Högsta domstolen.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten. Det ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade avgörandet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen (prejudikatskäl) att överklagandet prövas av Högsta domstolen, eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som yrkas,
4. varför avgörandet ska ändras,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om Ni tidigare informerats om att Ni kan komma att delges handlingar i målet/ärendet genom förenklad delgivning, kan förenklad delgivning med Er komma att användas också hos Högsta domstolen om någon överklagar avgörandet dit.